

EN MIG DEL MAR

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 35 pàgines + 1 partitura -

Personatges per ordre d'aparició:

- Mínim 23 actors, màxim 35 -

1- NINA corista	13- MAR estudiant (o Salvador)
2- NINÍ corista	14- PAU estudiant (o Flora)
3- NUNÚ corista	15- ALBA estudiant (o Àngel)
4- AMANDA cantant	16- CAPITÀ
5- NATI (o Manu) cambrer(a)	17- ANIMADOR (A)
6- CRIS cambrer(a)	18- KLAUS mariner
7- RITA (o Ricki) cambrer(a)	19- IGOR mariner
8- DUQUESSA Leonor de Malva	20- HANS mariner
9- EXPLORADOR Valentí Arrambo	21- POLISSÓ
10- MILIONARI(A) Pere Piranya (o Petra)	22- PIANISTA Tecla (o Remigi)
11- SRA CARMETA	23- NÀUFRAG NAVEGANT
12- SR. CISCU	24- NÀUFRAG(A) REPORTER(A)
- GRUP DE PASSATGERS entre 2 i 10

El grup de passatgers es pot reduir o augmentar segons els actors disponibles. També és pot reduir els grups de 3 (coristes, cambrers i mariners) a 2 personatges cada grup, i repartir el text entre ells o eliminar rèpliques.

Estem al saló d'un vaixell de luxe. Al fons a la dreta, una tauleta baixa voltada de butaques o sofàs. Si es vol, el teló de fons pot estar decorat amb algun motiu mariner. Pel davant a la dreta s'accedeix als camarots i altres sales del vaixell. Pel fons a l'esquerra se surt al pont del vaixell, a l'aire lliure.

ESCENA 1

Per la dreta entren les coristes. La Nina està marejada i se sosté sobre la Niní.

NINA : — (*marejada*) **Estic fataaal.**

NINÍ : — **Però si quasi no es belluga!**

Així que arriba al primer sofà, la Nina s'hi deixa lliscar i s'hi queda prostrada.

NUNÚ : — (*giravolta, encantada*) **Un creuer a un vaixell de luxe!**

No m'ho puc creure, noies!

NINA : — (*amb veu d'ultra tomba*) **Em vull moriiiiir.**

NINÍ : — (*s'asseu, entusiasmada*) **Heu vist el grup de passatgers americans?**

M'han demanat un autògraf!

NUNÚ : — (*s'asseu, riallera*) **Uala! Si que ens hem fet famoses!**

NINA : — (*amb veu d'ultra tomba*) **És horriiiiible.**

NINÍ : — (*pràctica*) **Només són dues setmanes, Nina.**

NUNÚ : — **T'hi acabaràs acostumant, ja ho veuràs.**

Entra per l'esquerra la cantant molt animosa.

AMANDA : — **Bon dia noies! La mar està magnífica! Heu dormit bé?**

NINÍ : — **Amanda, ets un tresor! Quin regal, aquest creuer!**

NUNÚ : — **Jo em pensava que tornaríem a casa en avió, i punt.**

AMANDA : — **Ens ho mereixem, no? La gira ha estat un èxit!**

- NINA** : — (*amb veu d'ultra tomba*) **Vull tornar al poort.**
- NINÍ** : — **Xxxx! Calla, no siguis desagraïda.**
- AMANDA** : — **Ànims, Nina, que tinc una notícia excel·lent!**
- NUNÚ** : — (*il·lusionada*) **El creuer dura quatre setmanes en lloc de dues?**
- AMANDA** : — **No, però en aquest vaixell viatja la duquessa Leonor De Malva**
- NINÍ** : — (*decebuda*) **Ah. I això és bo?**
- AMANDA** : — **Sí, perquè és una apassionada de la música. Hem d'aconseguir que ens senti cantar, noies.**
- NINA** : — (*amb veu d'ultra tomba*) **Si canto vomitarééé.**
- AMANDA** : — **És una dona riquíssima i té molts contactes! Si li agradem, ens pot promocionar, m'enteneu?**
- NINÍ** : — (*s'aixeca, exaltada*) **Uau! Potser ens troba una gira pels Estats Units!**
- NUNÚ** : — (*ingènua*) **Doncs què hem de fer? Anem cantant pels passadissos?**
- AMANDA** : — (*invocant paciència*) **Nooo. Es tracta d'aconseguir que ens convidin a fer un concert pels passatgers, entesos?**
- NINA** : — (*amb veu d'ultra tomba*) **No puc mééés!**
- AMANDA** : — (*l'ajuda a aixecar-se i caminar cap a l'esquerra*) **Vine, sortim a fora, que si et toca l'aire et sentiràs millor.**

Les altres coristes les segueixen.

- NUNÚ** : — (*picant l'ullet*) **Sí; anem a la piscina a tirar la canya!**
- NINÍ** : — **No ho entens, Nunú! El que hem de pescar és una duquessa!**

Es piquen de mans, i surten per l'esquerra, tot rient.

ESCENA 2

Per la dreta entren les cambres amb pals de fregar, galledes, draps, plomalls i bosses d'escombraries. La Cris entra la primera, seguida de les seves companyes.

NATI : — **Que estrany; i sempre té el bany tancat amb clau?**

La Cris deixa la galleda al centre i hi escorre el pal de fregar, tot fent que sí amb el cap.

Totes la volten amb curiositat.

RITA : — **I t'ha prohibit que el netegis?**

CRIS : — *(fa que sí amb el cap)* **Diu que hi té una bestiola molt delicada.**

(s'eixuga les llàgrimes amb la mànega o el davantal)

NATI : — *(amb el to de l'evidència)* **Però no has obert per mirar?**

RITA : — *(amb el to de l'evidència)* **Si a l'hora de la neteja estan tots**

esmorzant!

CRIS : — **Em fa por. I si la bèstia em salta a sobre?** *(ensuma pel nas per*

contenir el plor)

NATI : — *(decidida)* **Ja ho miro jo. Dom la clau mestra.** *(para la mà)*

La Cris es moca i s'eixuga les llàgrimes sense fer-li cas. La Nati retira la mà i es posa les mans a la cintura amb posat crític.

RITA : — **Es pot saber per què plores?**

CRIS : — **És que dins el bany se sent una veu tristíssima, i se m'encomana.**

Les altres es miren, impressionades.

NATI : — *(molt curiosa)* **Quin tipus de veu? A què s'assembla?**

CRIS : — **És com un cant, o una lamentació.** *(sospira)* **Aai. Em trenca el cor, de veritat.**

RITA : — **Però parla? Diu alguna cosa?**

CRIS : — **No, només fa sons.** (*fica el pal de fregar dins la galleda i l'escorre*).

També fa soroll d'aigua, com si estigués dins la banyera.

NATI : — **Dins la banyera?** (*es posa a netejar*) **Noia, tu al·lucines.**

RITA : — (*es posa a netejar*) **A mi tot això em sona a Barba Blava.**

Entre totes freguen el terra, buiden cendrers i papereres, passen el plomall per sofàs, cadires i cortines... sense deixar de xerrar.

NATI : — **Són tots ben estranys, els que tenen calers!**

RITA : — **Jo tinc el camarot de la duquessa de Malva, saps qui vull dir?**

CRIS : — **I tant! És riquíssima aquesta dona!**

RITA : — **Doncs cada matí m'ho trobo tot fet un camp de batalla!**

No sé ni per on començar!

NATI : — (*burlata*) **És clar; no endrecen mai res, ells!**

Entra la duquessa per la dreta i les mira des de la porta.

RITA : — (*ridiculitzant-la*) **Ah, però la senyora ho vol tot impecable després d'esmorzar!**

CRIS : — (*burlata*) **Quan has nascut milionària, no et fa vergonya ni la teva porqueria!**

Les cambres veuen la duquessa; callen i freguen més ràpid i amb més força.

DUQUESSA : — (*elegant i altiva*) **Què vol dir això? Què t'has cregut, xafardera!**

Totes les cambres es giren a mirar-la, espantades.

CAMBRERES : — (*totes*) **Jo, senyora?**

DUQUESSA : — (*avança cap a elles*) **Sí; tu, o tu, o qui sigui... que sou totes iguals!**

Les cambres es miren entre elles, molt alarmades, retrocedint una mica.

DUQUESSA : — **Què n'heu fet del meu àlbum de fotos? Tfaneres!**

CAMBRERES : — (*totes*) **No, senyora! Jo no he...**

DUQUESSA : — Si voleu saber què faig i amb qui vaig, us compreu el “No me digas”, com tothom!

RITA : — Disculpi la senyora; l'àlbum és al calaix de la seva tauleta.

DUQUESSA : — (*irònica*) I es pot saber què hi fa, en allà?

RITA : — Doncs... Com que havia de fer el llit, i l'àlbum era al damunt... m'ha semblat que dins el calaix hi estaria ben guardat.

DUQUESSA : — (*irònica*) Seeempre trobeu excuses i justificacions! (*es gira per marxar cap a l'esquerra*)

CAMBRERES : — (*Nati i Cris avancen un pas*) Però senyora, jo hagués fet igual!

DUQUESSA : — (*es gira cap a elles, irònica*) És clar! Mira-les que innocents! (*acusadora*) A mi no m'enganyeu!

ESCENA 3

Entra l'explorador per l'esquerra i en veure la duquessa va directe cap a ella.

EXPLORADOR: — Senyora duquessa! És un plaer! (*inclina el cap, galant*)

CAMBRERES : — (*totes, entre elles*) Barba Blava!

Les cambres agafen els seus estris i marxen ràpidament per la dreta.

DUQUESSA : — (*el calibra de dalt a baix, interessada*) Disculpi, ens coneixem?

EXPLORADOR: — Soc un seu admirador. Valentí Arrambo, per servir-la.

DUQUESSA : — Ah, l'explorador? Vostè és una llegenda, amic meu!

EXPLORADOR: — I vostè una gran dama que brilla com una estrella.

DUQUESSA : — (*encantada*) Caram, també és poeta! Ens podem dir de tu, oi Valentí?

EXPLORADOR: — Serà un privilegi Leonor!

DUQUESSA : — (*s'asseu, coqueta*) **Doncs m'has d'explicar les teves aventures!**

EXPLORADOR: — (*s'asseu, perdonavides*) **Buf, no acabaria mai! Exploro els racons més llunyans de la Terra per caçar prodigis de la natura.**

DUQUESSA : — **Prodigis de la natura? Què vols dir?**

EXPLORADOR: — **L'any passat vaig caçar un cérvol amb un sol ull al mig del front..**

DUQUESSA : — **Oh! Increïble!**

EXPLORADOR: — **... una gata amb plomes, i un arbust que feia ous!**

DUQUESSA : — **És extraordinari! (*curiosa*) I què en fas?**

EXPLORADOR: — **Me'ls compren els circs de monstres, les fires de fenòmens, i a vegades algun col·leccionista.**

DUQUESSA : — **Què interessant! I aquest any no has caçat res?**

EXPLORADOR: — **Doncs, sí. (*entusiasmà*) Tinc una peça absolutament fascinant!**

DUQUESSA : — **Ah, sí? Què és?**

EXPLORADOR: — (*s'aparta, a contracor*) **Ho sento amb l'ànima, però he de mantenir el secret.**

DUQUESSA : — (*s'inclina cap a ell, àvida*) **Però si no ho diré a ningú!**

EXPLORADOR: — (*s'aixeca i passeja, seriós*) **Impossible, Leonor. La Fira de Fenòmens de Honk Kong la vol comprar, i m'exigeix mantenir l'efecte sorpresa.**

DUQUESSA : — (*s'aixeca, dolguda*) **M'estàs dient que no confies en mi?**

EXPLORADOR: — (*s'atura a mirar-la, digne*) **Soc un home de paraula jo, Leonor.**

DUQUESSA : — (*s'asseu i sospira*) **Tens raó, sóc massa curiosa.**

L'explorador fa un gest de sorpresa (preveia que la duquesa insistiria més), i se li acosta per darrere a poc a poc, buscant la manera de cedir.

EXPLORADOR: — **Eeeem... però és clar... tractant-se de tu... no m'hi puc negar.**

DUQUESSA : — (*es fa la desmenjada*) **No, de veritat, no vull ser indiscreta.**

EXPLORADOR: — **I si et digués que és... una sirena?**

DUQUESSA : — (*es gira, meravellada*) **Una sirena? Però si no existeixen!**

EXPLORADOR: — **Això és el que jo em pensava. Però n'he caçat una, i la tinc aquí.**

DUQUESSA : — **Aquí, al vaixell?**

EXPLORADOR: — **Aquí, dins la banyera!**

DUQUESSA : — **Ooooh, quina meravella! Em caldria una cosa així per a la festa del meu aniversari! Quan en demanes?**

EXPLORADOR: — **No, no! La tinc compromesa amb la Fira de Honk Kong!**

DUQUESSA : — (*s'aixeca*) **Et pago el doble!**

EXPLORADOR: — (*retrocedeix*) **No pot ser, em jugo la meva reputació!**

DUQUESSA : — (*avança*) **El triple! I que no se'n parli més! (li gira l'esquena i passeja, pretensiosa) Pel meu aniversari sempre preparo una sorpresa que causi sensació.**

EXPLORADOR: — (*obre els braços, impotent*) **M'ho hauré de pensar, Leonor. Em poses en un conflicte!**

DUQUESSA : — (*es gira i li somriu*) **Molt bé, perfecte! (satisfeta) Una sirena! Serà un èxit rotund! Fins després, amic meu! (surt per l'esquerra)**

Així que es queda sol, l'explorador somriu i es frega les mans.

ESCENA 4

Per la dreta entra el milionari, vestit de blanc, amb anells i rellotge d'or, i pentinat amb gomina. S'atura a mirar l'explorador, que es gira i també calibra el milionari amb la mirada.

MILIONARI : — **El senyor Arrambo, suposo.**

EXPLORADOR : — *(somriu)* **Suposa bé. (pilota) I vostè deu ser el senyor Piranya, el major fabricant de plàstics del món!**

MILIONARI : — *(rotund)* **El mateix. (avança, satisfet de la seva persona)**

EXPLORADOR : — *(se li acostava i encaixen les mans)* **És un honor.**

MILIONARI : — *(maliciós)* **Confio, senyor Arrambo, que em podrà explicar els rumors que corren pel vaixell.**

EXPLORADOR : — **Corren rumors? No he sentit res.**

MILIONARI : — **Es diu que al seu camarot... hi amaga una bèstia desconeguda?**

EXPLORADOR : — *(irònic)* **Caram, quina poca intimitat tenen aquests camarots!**

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com